

**UCHWAŁA NR XIII/ 74 / 2015
RADY MIEJSKIEJ GMINY SKOKI**

z dnia 20 października 2015 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu na uchwałę Nr VII/32/2015 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 27 marca 2015r. w sprawie ustalenia wzorów deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz warunków i trybu składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

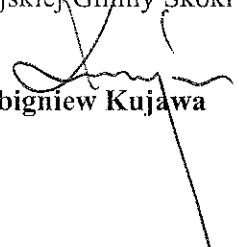
Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j.Dz.U. z 2015r. poz.1515) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j.Dz.U. z 2012r. poz. 270 z póź. zm.) **Rada Miejska Gminy Skoki uchwala , co następuje:**

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu na uchwałę Nr VII/32/2015 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 27 marca 2015r. w sprawie ustalenia wzorów deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz warunków i trybu składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz zaskarżoną uchwałę wraz z odpowiedzią na skargę, o treści wskazanej w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Skoki.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

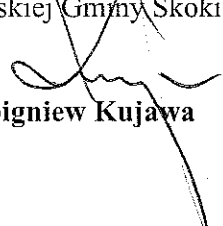
Przewodniczący Rady
Miejskiej Gminy Skoki

Zbigniew Kujawa

Uzasadnienie

W dniu 24 września 2015r. wpłynęła do Urzędu Miasta i Gminy w Skokach skarga Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu na uchwałę Nr VII/32/2015 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 27 marca 2015r. w sprawie ustalenia wzorów deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz warunków i trybu składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Natomiast zgodnie z art.54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2012r. poz. 270 z póź. zm.) organ, za pośrednictwem którego wniesiono skargę przekazuje ją sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od daty jej wniesienia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Gminy Skoki

Zbigniew Kujawa

Załącznik do Uchwały Nr XIII/ 74 / 2015

Rady Miejskiej Gminy Skoki

z dnia 20 października 2015 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Poznaniu

Skarżący: Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu

Organ, którego działanie zaskarżono: Rada Miejska Gminy Skoki

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 roku poz. 270 ze zmianami) Rada Miejska Gminy Skoki wnosi o oddalenie skargi.

Uzasadnienie

Rada Miejska Gminy Skoki 27 marca 2015 roku podjęła uchwałę Nr VII/32/15 w sprawie ustalenia wzorów deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz warunków i trybu składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Przedmiotowa uchwała została doręczona Regionalnej Izbie Obrachunkowej 7 kwietnia 2015 roku. Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu 6 maja 2015 roku wszczęła postępowanie nadzorcze w odniesieniu do w/w uchwały. Kolegium Izby nie znalazło podstaw do zakwestionowania legalności przedmiotowej uchwały i na posiedzeniu w dniu 6 maja 2015 roku umorzyło wszczęte postępowanie nadzorcze.

Uchwała Rady Miejskiej Gminy Skoki Nr VII/32/2015 w sprawie ustalenia wzorów deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz warunków i trybu składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, była podnoszona na Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej po raz drugi 1 lipca 2015 roku, co skarżąca pomija w skardze, gdzie ponownie przeanalizowano jej treść.

Uchwałą z dnia 1 lipca 2015 roku nr 13/808/2015 Kolegium postanowiło wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na wyżej wymienioną uchwałę Rady Miejskiej Gminy Skoki.

Skarżąca wskazuje, że Kolegium zajmowało się przedmiotową uchwałą ponownie, zatem już po raz trzeci 19 sierpnia 2015 roku gdzie, jak wskazano w skardze, po ponownym przeanalizowaniu jej treści Kolegium Izby uznało, iż postanowienia wzorów deklaracji określonych przedmiotową uchwałą są sprzeczne z przepisami prawa – istotnie naruszają przepisy ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Z powyższego wynika, że Skład Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej analizował przedmiotową uchwałę aż trzykrotnie, żeby stwierdzić, że jej zapisy istotnie naruszają przepisy ustawy. Zdaniem organu trzykrotne analizowanie treści przedmiotowej uchwały przez Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej może wskazywać, iż postanowienia wzorów deklaracji, stanowiących załączniki do uchwały, nie naruszają przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w sposób uzasadniający żądanie Skarżącej stwierdzenia jej nieważności w całości.

1. Zasadniczym zarzutem skargi, dotyczącym wszystkich wzorów deklaracji stanowiących załączniki do przedmiotowej uchwały, jest zarzut, iż deklaracje te nie uwzględniają wysokości stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi zbieranymi i odbieranymi w sposób nieselektywny i tym samym nie dają mieszkańcom możliwości zadeklarowania stawki opłaty za zagospodarowanie tymi odpadami i obliczenia wysokości opłaty.

Skarżąca oparła swój zarzut na założeniu, że w obecnym stanie prawnym, na podstawie ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach właściciel nieruchomości nie ma obowiązku selektywnego zbierania odpadów, ma natomiast możliwość wyboru sposobu zbierania odpadów selektywnie bądź nieselektywnie, a zatem jest to wyłącznie jego dobra wola.

Zdaniem organu, takie stanowisko skarżącej jest błędne i nie znajduje uzasadnienia ani w w/w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ani też w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach.

Na potwierdzenie swej tezy skarżąca wskazała, że w uchwale Nr VII/30/2015 z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawki tej opłaty oraz w uchwale Nr VII/31/2015 w sprawie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy i w uchwale Nr VII/33/2015 w sprawie ustalenia rocznej ryczałtowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi odbieranymi z nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe lub inne nieruchomości wykorzystywane na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, Rada Miejska Gminy Skoki ustaliła dwa rodzaje stawek opłaty tj. za odpady zbierane i odbierane w sposób selektywny oraz stawek opłaty za odpady zbierane w sposób nieselektywny, *tym samym dając możliwość mieszkańcom prawo wyboru co do zbierania odpadów komunalnych.*

Tymczasem ustawowy obowiązek ustalenia przez radę dwóch stawek opłat w żaden sposób nie potwierdza w/w tezy skarżącej. Wyższa stawka opłaty za odpady zbierane w sposób nieselektywny ma zastosowanie właśnie w przypadku niedopełnienia przez właściciela nieruchomości obowiązku w zakresie selektywnego zbierania odpadów, o czym, zgodnie z art.9 lit. f ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, podmiot odbierający odpady komunalne powiadamia gminę.

Potwierdziła to ustawa z dnia 28 listopada 2014 roku o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, która dla podkreślenia obowiązku segregacji odpadów przez właścicieli nieruchomości przyjęła, że **stawką wzorcową jest stawka opłaty za odpady zbierane w sposób selektywny.**

W przypadku zaś nieprzestrzegania tego obowiązku jest stosowana **wyższa „sankcyjna” stawka opłaty za gospodarowanie odpadami.** Właśnie w tym sankcyjnym celu, dla podkreślenia, że obowiązkiem właścicieli, a nie ich dobrą wolą czy wyborem, jak chce tego skarżąca, jest segregowanie odpadów.

Skarżąca, na potwierdzenie swego stanowiska, wskazała również na zapisy regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminach, przyjętego uchwałą Rady Miejskiej Gminy Skoki Nr XXIV/179/2013 z dnia 15 marca 2013 r., w których rada zobowiązuje właścicieli nieruchomości do wyposażenia nieruchomości **w pojemniki do gromadzenia odpadów komunalnych zmieszanych**, co zdaniem skarżącej ma potwierdzać, iż mieszkańcy mają prawo zbierania odpadów w sposób nieselektywny, bo regulamin obowiązujący na terenie gminy na to zezwala.

Utożsamianie pojęć odpady zmieszane i odpady nieselekcjonowane bądź niesegregowane jest niczym nieuzasadnione. W świetle wyżej wymienionego regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminach odpady „zmieszane” to te odpady, które pozostają po wysegregowaniu z nich odpadów określonych w regulaminie utrzymania czystości.

Zgodnie z art. 4 ust.2 pkt 1 lit a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, regulamin utrzymania czystości i porządku w gminach, uchwalany w oparciu o ten przepis, musi określać szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań obejmujących między innymi prowadzenie selektywnego zbierania i odbierania co najmniej takich odpadów jak przeterminowane leki, chemikalia, zużyte baterie, akumulatory, zużyty sprzęt elektroniczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielkogabarytowe, zużyte opony, odpady zielone oraz odpady budowlane i rozbiórkowe stanowiące odpady komunalne. To właśnie po wysegregowaniu tych odpadów, pozostałe odpady jako odpady „zmieszane” mają być gromadzone w pojemnikach.

W ust. 2a art. 4 w/w ustawy ustawodawca wskazuje, że **regulamin może wprowadzić obowiązek selektywnego zbierania i odbierania innych odpadów komunalnych niż wymienione w ust.2 pkt 1 lit a**, co jednoznacznie potwierdza obowiązek, a nie możliwość selektywnej zbiórki odpadów przez mieszkańców.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 3 w/w ustawy właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez zbieranie powstałych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie i przepisach wydanych na podstawie art. 4 a tej ustawy.

W myśl § 1 ust. 2 regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Skoki, właściciele nieruchomości zobowiązani są do prowadzenia selektywnego zbierania wymienionych w nim odpadów komunalnych, zaś to co pozostanie po wysegregowaniu, zbierać w pojemnikach jako odpad „zmieszany”.

W kontekście wyżej wymienionych przepisów obowiązek prowadzenia selektywnego zbierania odpadów komunalnych jest obowiązkiem określonym w regulaminie. Wobec czego jego niedopełnienie jest wykroczeniem z art. 10 ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Po otrzymaniu powiadomienia, iż mieszkaniec nie segreguje odpadów burmistrz zobowiązany jest podjąć działania zmierzające do pociągnięcia właściciela nieruchomości do odpowiedzialności za wykroczenie.

Zatem, w kontekście wyżej wymienionego wyводу, należałoby przyjąć, jak chce tego skarżąca, nieracjonalność działania ustawodawcy, który w jednym akcie prawa miejscowego jakim jest regulamin utrzymania czystości i porządku w gminach nakazywałby radom gmin zobowiązywać mieszkańców do segregacji odpadów, a w innym akcie prawa miejscowego jakim jest uchwała rady w sprawie ustalenia wzorów deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, dawać im prawo wyboru czy chcą odpady segregować czy też nie, a w konsekwencji jeżeli nie chcą segregować, bo taki mają wybór zdaniem skarżącej, pociągać ich do odpowiedzialności karnej.

Rada Miejska Gminy Skoki założyła racjonalność ustawodawcy uznając, że skoro w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Skoki zobowiązała swoich mieszkańców do segregowania odpadów, **jak nakazuje ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz art. 23 ustawy o odpadach**, to we wzorach deklaracji nie może dać im prawa wyboru czy chcą odpady segregować i płacić niższą opłatę czy też nie chcą ich segregować i płacić wyższą opłatę.

W konsekwencji wszyscy mieszkańcy, którzy by taką deklarację z wyborem nieselekcjonowania odpadów złożyli, jak chce tego skarżąca, bo jej zdaniem mają takie prawo, i wyliczyli sobie podwyższoną, „sankcyjną” opłatę, i tak podlegaliby odpowiedzialności karnej.

Burmistrz, który by tych mieszkańców do odpowiedzialności karnej za wykroczenie niesegregowania odpadów, jak nakazuje ustawa o utrzymaniu czystości w art. 10, nie pociągnął, naruszyłby jej zapisy.

Powstaje zatem pytanie czy taki sposób rozumienia przepisów ustawy i aktów prawa miejscowego, jak chce tego skarżąca, był wolą ustawodawcy? Co więcej czy zrozumieliby go sami mieszkańcy?, i jak burmistrz miałby, w kontekście powyższego, uzasadnić swój wniosek do sądu o ukaranie mieszkańca niesegregującego odpady, skoro wzór deklaracji dawałby mieszkańcowi prawo wyboru czy chce, czy też nie chce dokonywać segregacji.

Obecnie zarówno z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz ustawy o odpadach, jak i z wszystkich aktów prawa miejscowego, obowiązujących na terenie Miasta i Gminy w Skokach, **wynika jednoznaczny obowiązek segregacji odpadów przez mieszkańców gminy**. Dopiero gdy podmiot odbierający odpady od mieszkańców na terenie gminy stwierdzi, zgodnie z art. 9 f ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, że właściciel nieruchomości nie segreguje odpadów, i zawiadomi o tym gminę, nalicza się właścicielowi wyższa stawka opłaty, stąd również konieczność jej uchwalenia przez radę.

2. Odnosząc się do zarzutu żądania w deklaracjach, stanowiących załącznik nr 2 i 3 do zaskarżonej uchwały, podania numeru geodezyjnego działki, to obowiązek ten miał dotyczyć tych nieruchomości, które nie mają nadanego numeru porządkowego, a powstają na nich odpady. Takich nieruchomości, jak wynika ze złożonych deklaracji, z podaniem wyłącznie numeru geodezyjnego, złożono do gminy 164. Na skutek przeoczenia w objaśnieniach nie wskazano, że obowiązek podania numeru geodezyjnego działki dotyczy wyłącznie nieruchomości, które nie posiadają nadanego numeru porządkowego.

3. Odnosząc się do zarzutu w zakresie przekroczenia delegacji ustawowej w Pouczeniach wszystkich deklaracji, poprzez zamieszczenie innych postanowień oprócz postanowienia, że deklaracja stanowi podstawę wystawienia tytułu wykonawczego, organ stwierdza, że większość deklaracji ogłaszanych w dzienniku urzędowym takie pouczenia zawiera, choć przyznaje, że stanowisko Skarżącej w tej kwestii jest zasadne.

Ponadto Rada Miejska Gminy Skoki stwierdza, że pomimo wskazanych przez Regionalną Izbę Obrachunkową błędów dotyczących pouczeń, objaśnień czy też punktacji alfabetycznej, składane przez mieszkańców deklaracje wypełnione zostały prawidłowo. Ponadto, po zapoznaniu się z zarzutami skargi, Burmistrz Miasta i Gminy Skoki przygotował zmiany przedmiotowej uchwały, której podjęcie nastąpi na jednej z najbliższych sesji rady. Rada Miejska Gminy Skoki podtrzymuje swoje stanowisko w zakresie obowiązku segregacji odpadów przez mieszkańców, uznając podstawowy zarzut skargi, polegający na braku możliwości wskazania w deklaracji stawki za odpady niesegregowane i braku możliwości wyliczenia opłaty, za błędny i nie znajdujący oparcia w aktualnym stanie prawnym. Wobec powyższego, żądanie przez Skarżącą stwierdzenia nieważności całej zaskarżonej uchwały nie znajduje uzasadnienia.

BURMISTRZ
Tadeusz Kłos